

Esquelets amb molta marxa

La història. Mèxic D.F., avui. Miguel és un xaval que somnia en convertir-se en músic, però la seva família li ho prohibeix, decidit a saber el perquè, Miguel viatja al País dels Morts, on trobarà la resposta.

Les formes. Amb permís, o sense, del Donald Trump, Disney-Pixar han muntat un animat festival mexicà, multicolor i multisonor, replet a matar d'esquelets, mariachis, ranxeres i del ric folklore azteca sobre la Mort i el Més Enllà. Amb l'excusa d'acompanyar l'odis-

sea que es marca Miguel a través d'un Purgatori que, de tan bon purgar que és, cal preguntar ¿quin bé de déu deu ser el cel charro? Els directors ianquis amb noms i cognoms més aviat europeus, Lee Unkrich i Adrián Molina (Ohio, 1967 i Ca-

lifòrnia, 1985, respectivament) orquestran un descens als llimbs cristians, ben disposats a encisar petits i grans a favor dels neguits psicològics d'un noiet a la busca i captura de l'herència familiar, vaja, ¿per què no li deixen fer música?, ahora que persegueix allò tan evanescent, fràgil, com és allò de la identitat personal. Interrogants que ves a saber si ho degluteixen els més petits de la tribu. Per si existia algun que altre dubte sobre

la idoneïtat infantil del producte, per allí, és a dir, per la pantalla, desfilen uns quants personatges totèmics de la cultura mexicana com la Frida Kahlo, el Jorge Negrete o Pedro Infante, i no gosaria dir, si uns erràtics apunts plàstics del muralista Diego Rivera. És el que té descendir al submón de la cultura més o menys popular. Tot això i més, degudament mesclat, no sacsejat, que diria James Bond, ens depara un còctel Margarita no crec que apte per a menors. O sí, si en-

lloc de tequila possem vichy català. Ah! Me n'oblidava: atenció als animalets mitològics. Quins? Vostè ja té un súper objectiu si passa per taquilla.

El fons. Conèixer els punyeters fantasmes familiars, és qüestió de valentia corajosa.

La imatge. L'apoteòsica desfilada musical de la Frida Kahlo que, tot i anar a la seva, obre els ulls al Miguel.

La frase. 'La memoria solo puede transmitirse si los vivos nos recuerdan', diu l'Ernesto, difunt pare cantor. Clar que la memòria té un preu.

La recomanació. Amants de la cultura mexicana, tot i que desafiant el tabú d'una mort musical i divertida.

Coco

Directors: Lee Unkrich i Adrián Molina. **Guió:** Matthew Aldrich i A. Molina. **Música:** Michael Giacchino. **EUA, 2017. 109'.**
JCA Alpicat,
Aj. Balaguer.